

beholde den Ordlyd, der her er foreslaaet, i hvert Fald naar den Fortolkning, som Ordføreren gjorde gældende, fastholdes.

Til Ændringsforslag Nr. 4 har jeg intet at bemærke. Bestemmelsen i 7de Stykke af § 8 gaar jo ud paa, at Ejeren kun faar fuld Erstatning i Tilfælde af, at det nedslagne Dyr ved Obduktionen viser sig ikke at være angrebet af smitsom Sygdom, men i modsat Fald kun faar $\frac{4}{5}$. Udvalget foreslaar i Ændringsforslag Nr. 5, at Ejeren skal have fuld Erstatning i begge Tilfælde. Naar Bestemmelsen om de $\frac{4}{5}$ er indsat i Paragraffen, er Grunden alene den, at der deri skulde ligge et Moment, der ligesom opfordrede Ejerne til i særlig Grad at være interesserede i, at Dyrene ikke blev syge.

Ændringsforslag Nr. 6 er redaktionelt. Til Ændringsforslag Nr. 7 har jeg intet at sige. Angaaende Ændringsforslag Nr. 8 gjorde den ærede Ordfører opmærksom paa, at de forskellige Tegn, der var nævnte i Lovforslaget, kunde stryges, naar man blot indsatte: „øjensynligt lider af Tuberkulose“. Lovparagraffen kan vist godt affattes paa denne Maade, thi jeg antager, at enhver Dyr læge vil bruge disse Momenter til at bedømme, om et Dyr lider af Tuberkulose eller ikke.

I § 12 findes der en Bestemmelse om, at naar der i en Kvægbesætning opstaar smitsom Kastning, eller der er Grund til at antage, at denne Sygdom er til Stede, er det forbudt fra Besætningen at indsatte paa fælles Græsgange eller at føre til Markeder eller Dyrskuer Tyre, drægtige Køer og Kvier o. s. v. Udvalget har ment, at man ikke kunde forbyde at føre saadanne Dyr til Markeder, og dertil sigter Ændringsforslag Nr. 9. Jeg tror, at Udvalget skulde være blevet staaende ved den Affattelse, Paragraffen havde, thi der er lige saa stor Smittefare — eller maaske større — forbundet med at føre Dyrene til Marked som ved at føre dem til Dyrskue og sætte dem paa fælles Græsgang. Men der er foretaget den Tilføjelse til Paragraffen, at hvor Dyrene fremstilles til Salg i lukkede Stalde, skal Kælvekøer og Kælvekvier opstaldes isoleret fra Slagtekvæget, og muligvis kan det i nogen Maade bøde paa Forholdet. Udvalgets Medlemmer og i det hele taget Tingets Medlemmer maa være bekendt med, at disse indskrænkende Bestemmelser ene og alene er indførte for at støtte det Arbejde, som gøres for, at Smitte ikke skal udbredes mere end højst nødvendigt. Ændringsforslag Nr. 11 er jeg mere tilfreds

med, efter at Udvalget har tilføjet den Bestemmelse, at Amtmanden, hvis han finder Anledning dertil, kan paabyde Dyr lægeundersøgelse, hvor Kreaturer fra forskellige Besætninger bringes paa fælles Græsgang.

De øvrige Ændringsforslag er af mere redaktionel Karakter, og jeg kan anbefale Lovforslaget med de stillede Ændringsforslag til Tingets Vedtagelse.

Pinstrup: Jeg vil gerne gøre en Bemærkning til Ændringsforslag Nr. 10. Mine Meningsfæller og jeg har ikke været tilfredse med den Affattelse, Ændringsforslaget har faaet. Naar der staaar saa bestemt, at Kælvekøer og Kælvekvier skal opstaldes isoleret fra Slagtekvæget, vil det kunne medføre adskillige praktiske Vanskeligheder, og jeg skal navnlig pege paa een. Det hænder ikke sjældent paa disse Kreaturmarkeder, at nogle Dyr staaar usolgt en Uge over fra eet Marked til et andet. Er det om Vinteren, vil det være ret nødvendigt at tillade, at de Dyr, som staaar over, af Hensyn til Varmen staaar i een Stald. Hvis ganske faa Stykker Kælvekøer sættes alene i en stor Stald, vil de lide saaledes af Kulden, at en saadan Anbringelse vil være uforsvarlig, ja, vil kunne grænse til Dyrplageri; Dyrene vil kunne faa varig Skade deraf. Jeg erkender det rigtige i de Bestræbelser, man her har villet gøre for at sikre imod, at der paaføres disse Brugsdyr Smitte, men de Folk, som køber deres Kælvekøer paa saadanne Markeder, maa regne med den Risiko, de derved løber. Den, der vil have en sund Besætning, skal ikke tage sine Køer hjem fra et saadant Marked; de Folk, som gør det, er i Regelen Folk, der køber Kælvekøer, lader dem kælve, og saa feder dem op, Folk, som ikke har en varig Besætning, men stadig skifter.

Jeg hørte nok Ordføreren (P. E. Hansen) sige, at den Bestemmelse, jeg har anført, ikke skulde tages saa bogstavelig, Meningen var kun, at saadanne Dyr skulde staa til en Side i Stalden. Hvis Bestemmelsen kan praktiseres paa den Maade, er det ikke slet saa slemt, som hvis Ændringsforslaget skulde tages bogstavelig, og maaske bliver Lovforslaget heller ikke færdigbehandlet i denne Samling, men vi faar det at se igen.

Gerhard Nielsen: Det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) mente, at det vilde være uforsvarligt at vedtage den paagældende Bestemmelse; jeg tror, det vilde